

GAZETA KRAKOWSKA

Nr 2.

Z KRAKOWA DNIA 6. STYCZNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Paryża d. 15. Grudnia.

Oto jest rapport Ministra związkow zagranicznych Xcia Kadorskiego, do Cesarza, który na posiedzeniu senatu d. 10 przeczytany został:

” Najjaśniejszy Panie! Francya wzniosła W. C. K. M. do najwyższego szczytu wielkości. Sprawili to odniezione zwycięstwa nad pięcioma iedną po drugiej idącemi, a wsyltkie od Anglii podnieconemi koalicjami, i powiedzieć można, iż chwałę i potęgę wielkiego państwa wnieśli Anglii. Przy kazdem zdarzeniu oniarowaliśmy W. C. K. Mość pokoy, i nie zaltanawiając się czyli on jest pożyteczniejszy od wojny, miałeś tylko przed oczyma szczęście terażniejszych pokoleń. Zawsze okazywałeś się gotowym przenieść pokoy nad najszcześliwszą zmianę przy szłości. Takim sposobem zawarte zostały traktaty pokoyu w Campo - Formio, Lunewillu i w Amiens, a później w Tylży i Wiedniu. Takim sposobem poświęcałeś W. C. K. Mość większą część swoich zdobyczy dla pokoyu. Pragnąc bardziej upięknąć swoy rząd dobrem publicznem, niżeli rozszerzyć swone panowanie, kładłeś W. C. K. Mość własney wielkości granice; gdy tym czasem Anglija podniecała ustawicznie wojnę i zdawała się sprzyśladz przeciw swoim sprzymierzynczom i samey sobie, dla utworzenia największego państwa; iakiego od 20 wiekow nie było. — Pod czas

pokoju 1783 roku potęga Francyi wspierała się na związku familijnym, który ściśle łączył Hiszpanią i Neapol z panującym iey domem. — Pod czas pokoyu Amieńskiego była trzech wielkich mocarstw pomnożona była 12 milionami mieszkańców Polski. Domy Francuski i Hiszpański były względem siebie nieprzyjaznemi, a obydwaj różniły bardziej, niżeli kiedy mieszkańców obu tych krajow. Jedno największe z lądowców mocarstwo zyskało więcej na siłach, przez nabycie Wenecyi, niżeli utraciło przez odłączenie Belgii, a sekularyzacye w Niemczech pomnożyły bardziej siły naszych przeciwnikow. Tak więc po pokoyu Amieńskim nie była Francya tak silną, iak po pokoyu 1783 roku, i nie doszła do tej potęgi, do iakiey pokonanie dwóch pierwszych koalicyy dawało iey prawo. Zaledwo iednak ten pokoy zawarty został, gdy wzbudził żywą zazdrość w Anglii. Zaurwożyły ją bogactwa i pomnażające się ciągle wewnętrzne dobro Francyi, i spodziewała się, że trzecia koalicya oderwie od korony W. C. K. Mci Belgię i prowincye Nadreńskie. Traktat Amieński został więc zerwany. Zrobiła się trzecia koalicya; lecz w trzy miesiące potem została przez traktat Prezburski zniszczona. — Anglija zobaczyła swoje nadzieie zawiedzione. Wenecya, Dalmacya, Illrya, wszystkie brzegi Morza Adryatyckiego i królestwo Neapolitańskie dostały

się pod panowanie Francyi. Ciąto Niemieckie, które utworzone było na przeciwnych państwu Francuzkiemu zasadach, obalito się i systema ligi Reńskiej zrobiło te same ludy ścisłemi i koniecznemi sprzymierzyńcami Francyi, które w dwóch pierwszych koalicjach przeciw niej walczyły, i na zawsze połączyło je z nią przez nierozzerwany i wspólny interes. — Zerwanie pokoju Amienskiego stało się na ow czas celem żala wszystkich polityków w Anglii Nowe nabytą Francyi, których wydrzeć jej nie można mieć było na przyszłość nadziei, czyniły błędem boleśnieszym. Światły Mąż, (Fox który w czasie krótkiego pokoju Amienskiego przybył do Paryża, poznał Francją i W. C. K. M., wymiesiony w Anglii został na stopień ministra Gienusz ten obiał położenie obu narodów. Widział, iż żadna siła nie jest zdolna zwrocie do dawnego stanu Francyi, ale prawdziwą polityką było tylko wstrzymać ją w swem zapędzie. Postać więc Lorda Lauderdale do Paryża. Rozpoczęły się układy, lecz zadługo się przeciągały. Prussy kierowane duchem, którym Angliia całą Europę natchnęła, kazały wojskom wyruszyć przeciw Francyi. Gwardye Cesarzkie odebrały rozkaz wyruszenia. Lord Lauderdale obawiał się złych skutków. Była rzecz o podpisaniu traktatu, w który Pruss wchodziły i północno-niemiecki związek miał być uznany. W. C. K. M. ozywiony duchem umiarkowania zezwoliłes nato. Odeyscie gwardyi na kilka dni wstrzymane zostało. Lecz Lord Lauderdale odwołany został, i za kilka dni potem nie było już Pruss, jako przeważającą moc państwa. — Pokoy Tyłżycki zakończył czwartą koalicją. Dwa wielcy Monarchowie nie dawno nieprzyjaźni z sobą, połączyli się dla osarowania Anglii i pokoiu. Lecz Angliia niechciała do układow przystąpić. Nie chcieliśmy mówiono w Anglii, wniyśdź w traktat, zabezpieczający niepodległość Niemiec północnych, Pruss, Helsyi i Hanoweru, iako też wszystkie punkta handlu naszego, iakże możemy teraz wchodzić w umowę z Cesarzem Francuzow, który posunął ligę Reńską do północnych Niemiec i nad Elbą wzniósł tron Francuzki? Tym czasem Angliia nakłoniła dom Bragancki do ucieczki z Portugalii do Brazylji, i stronnicy ministeryum Angielskiego rzucili niezgodę pomiędzy Xżęta domu Hiszpańskiego. Panniuca w Hiszpanii dynastya została więc nazawsze oddalona; i nowy Monarcha mający wspólny interes i urodzenie Francuzkie wstąpił na tron Hiszpański: — Zjazd Erfurtski dał powód do nowych propozycy Anglii. Ale te podług zwyczaju odrzucone zostały — Wybuchnęła piąta koalicya; lecz ta zakończyła się z nowemi korzyściami dla Francyi. Ostatnie party, które Angliia ieszcze miała do utrzymywania związków z Europą, dostały się wraz z Illiryą przez Traktat Wiedeński pod moc W. C. K. Mci, i sprzymierzyńcy państwa powiększonymi zostali. — Wydane przez radę Angielską wyroki obaliły ustawy handlowe. Wyroki Berliński i Medyolański były przeciw tem cudotwornem nowościom wymierzone. Hollandya znajdowała się w przykrem położeniu. W. C. K. Mość została przymuszonym do odmienienia losu tego kraju. Ostrzeżętes wszelako Anglią, iż może uratować Hollandyą, jeżeli odwoła swoje wyroki lub nakłoni się do pokoiu. Lecz ministrowie handlowego narodu wzjęli za lekko tak ważny interes. Odpowiedzieli, iż Angliia nie dla losu Hol-

landyi zrobić nie może. Hollandya też przyłączoną do państwa została. Przyłączenie hanzeatyckich miast, kraju Lauenburskiego i brzegów Elby aż do Emsy nakazywały okoliczności, i okolice te zostały już pod panowaniem W. C. K. Mci. Ogromne składy towarów Angielskich na wyspie Helgoland groziły zawsze przechodem na stały ład, gdyby który punkt na brzegach północnego morza został dla handlu Angielskiego otwarty, gdyby ujścia rzek Jahde, Wezery i Elby nie były na zawsze dla niego zamknięte. — Rozkazy gabinetu Angielskiego zniszczyły wszelkie swobody neutralnej żeglugi. W. C. K. M. nie potrafił inaczej opatrzyć swoich zbrojowni, jak tylko przez wewnętrzną żeglugę i otworzenie drogi bezpiecznej dla swojego handlu na północ. Wyporządzenie i rozszerzenie będącego już między Hamburgiem i Lubeką kanału i wybitie nowego, który potoczy Elbę z Wezerą, a Wezerę z Emsą, co tylko 4 do 5 lat pracy i 15 do 20 milionów fr. wymagać będzie kosztu, otworzy dla kupców Francuzkich nową tanią, łatwą i żadnemu niebezpieczeństwu nie podpadającą drogę. — Bandery Hamburgska, Lubekska i Bremeńska, tułające się teraz po morzach i pozbawione narodowego znaczenia przez wyroki rady Angielskiej, dzielić będą los bandery Francuzkiej i przykładać się z nią do przywrócenia wolności morza. Nakoniec nastąpić musi pokoy; bo prędzey lub późniey wielki interes ludow, sprawiedliwość i ludzkość odnieść muszą zwycięstwo nad namiętnościami i nienawiścią; lecz 60 letnie doświadczenie nauczyło nas, iż dotychczasowy pokoy z Anglią nadawał tylko handlowi obłudne bezpieczeństwo. — Dopoki Anglia obławiała będzie, Najzaswiejszy

Panie, przy swoich gabinetowych rozkazach, nie odstąpisz W. C. K. Mość od swoich wyrokow. Na zamykanie brzegow odpowiesz zamknięciem ładu, a na łupieństwa na wodzie, konfiskatą Angielskich towarow na ładzie. Obowiązkiem jest miim powiedzieć W. C. K. Mci, iż nie możemy się spodziewać nadal, ażebyś potrafił inaczej zwrocić Twoich nieprzyjaciół do uczuciow umiarkowańszych, jak tylko przez obławianie przy tym systemacie. Tak dokuczające położenie musi nakoniec przekonać Anglią, iż nie może gwałcić praw neutralnych na morzu i wadać razem swego bezpieczeństwa na ładzie, iż źródło iey niebezpieczeństwa z gabinetowych iey rozkazow, i że powiększenie się Francyi, które długo gniew i zardosć iey, wzniecać będzie, przypisać iedynie należy ślepem namiętnościom tych, którzy z pogardą traktatow i zerwaniem układow swemu handlowi i potędze ostatni cios zadali i przeciw wysokim przeznaczeniom swego kraju postąpili. Został z uszanowaniem

W. C. K. Mci

wiernym i uniożonym sługą i
poddanym

Champanv, Xze Kadorski.

W Paryżu d. 8 Grudnia 1810.

Na posiedzeniu senatu d. 10 wniesiono także zostały projekta do uchwały względem wybrania 10,000 popisowych do marynarki, a 120,000 do lądowego woyska. Hrabia Caffarelli wnosząc pierwszy projekt rzekł:

"Mci Xze i Senatorowie! Mamy zlecenie od J. C. K. Mci pod. wam projekt do uchwały, w którym posrzedzicie z radością publiczny użytek, pomnożenie siły i przezorność, które cechują wielkie plany

J. C. K. Mci. — Państwo cieszy się najsłabszym pokojem. Ludy, które go otaczały spaiają bardziej te związki, które ie z Francją łączą, i zdaią się iedną tylko wielką familią, przez swoje uczucia względem wysokiego Naczelnika Francyi stanowiąc. — Jeżeli zaciekłość wojny pustoszy ieszcze ostatnie konce Europy, jeżeli obląkana część sąsiedzkiego narodu, fakcyami pobudzana, nie uznaje ieszcze prawdziwego swojego interesu, tedy wiadomo wam, Mci Panowie, iż przyczyn tego wszystkiego szukać należy w wiarolomnych poduszczeniach owego rządu, który jest nieprzyacielem Europy, i który będąc wsząd wypartym, ieden tylko zakątek ma ziemi, w którym ogień niezgody i wojny domowey podniecać ieszcze może. — Anglii zamyka Europeyskie porty. Szuka drogi dla swoich towarow; lecz znane jest iey kary godne systema. Narody poznały się nakoniec na okropnem icy przymierzu i zdradliwych usługach. — W środ pokoju, który J. C. K. Mość przywrócił w państwie i Europie, trudni się ulepszeniem marynarki, dla wyflawienia przeciw nieprzyaciełowi swemu znaczney sily na morzu i zdobycia nakoniec powszechnego pokoju. Dla osadzenia ludem uzbraiających się liniowych okrętow, potrzeba znaczney liczby maytkow. Ci, którzy się na eskadrach znajdują, nie wystarczaią do wielkich planow J. C. K. Mci. Potrzeba nowych sposobow do nowych widokow. — Handel i żegluga, które dawniey dostarczały maytkow, są teraz mało znaczące. Cesarz widzi, iż tylko popis dostarczyć może ludzi do marynarki; lecz ci maią tylko być branemi z departamentow nadmorskich. Dla przyzwyczajenia i oswoienia ich wczasu z wodą brani tylko być maią na

maytkow i żołnierzy morskich! młodzi ludzie od 13 do 16 lat. Wyuczeni maytkowie znaydować się będą na wielkich, a nowi na małych wojennych okrętach. Gienniusz Cesarza tworzy więc nowe załiki dla marynarki.,,

Projekt do uchwały.

Art. 1. Poniższe 30 departamentow przestaią przykładać się do popisu lądowey sily, i zostawione być maią do popisu służby morskiej.

Art. 2. Departamenta te są następujące: Nadmorskich Alp, Apeninu, Aude, uycia Rodana, Calvados, Niższej Charenty, brzegu północnego, Dyli, Skaldy, Finistru, Gardy, Genui, Girondy, Herault, Illi i Wileny, Landes, niższej Loary, Lysy, Manchy, Montenotte, Morbihan, obu Nettow, Północny, Kale, niższych Pireneow, wschodnich Pireneow, niższej Sekwany, Sommy, Wary i Wandei.

Art. 3. Dzieścić tysięcy popisowych z wszystkich klas na rok 1813, 1814, 1815 i 1816 oddani zaraz są do rozrządzenia ministrowi morskiemu.

Potem przeczytany został raport Ministra wojny do Cesarza pod 9 b. m., którego treść następująca:

„Najiaśniejszy Panie! Podług naszego urzadzenia wojskowego popisowi powinni być d. 1 Stycznia 1811 wybrani. Popis wojskowy jest zasada szczęścia Francyi. Oddał on przez tyle lat nie-szczęścia wojny od granic naszych. Chociaż W. C. K. Mość zawrzesz pokoy morski, i żołnierzom swoim pozwolisz wrocić do domow, potrzeba wszelako będzie corocznie wybierac część popisowych, dla utrzymania sily W. C. K. Mci na stopniu, iakr państwu Jego przysłoi; lecz moiemam

ż na ow czas dosyć będzie trzecia część tey liczby, którą teraz proponuję. Widać tu iasno iak bardzo zmniejszy się na ow czas pierwszy dług, który Francuzi winni swey oyczyźnie. — Ubranie i uzbroienie popisowych roku 1811 kosztować będzie znacznie; ale nie potrzeba będzie na to żadnego podatku. Żadna część służby moiego ministeryum nie jest w zaległości i wszystkie moje wydatki, które dawniey zalegały, bywają zaraz opłacane. Zostaie z Uszanowaniem

W. C. K. Mci

Naypokorniejszym i naywier-
niejszym sługą

Minister wo, n, Xze Feltry.

Po przeczytaniu tego rapportu zabrał głos Hrabia Regnaud de St. Jean d'Arcely:

„ Mci Xze i Senatorowie! Gdy J. C. Mość powołał popisowych z roku 1809 i 1810 przed czasem pod swoje oity, przyrzekł zwycięztwo i pokoy, i dotrzymał słowa. Zbliżył się znowu czas do powołania popisowych. Poprzednicze powołania wynosły 120,000 ludzi. Lubo tak wielka liczba nie jest teraz potrzebna, uznał iednak J. C. K. Mość za potrzebne oddać do rozrządzenia swojego ministra woyny równą iak w poprzedzających latach liczbę popisowych. Będą oni z wolna podług potrzeby i okoliczności do woyska powoływani. Nowych podatkow nie potrzeba. Dla utrzymania się w chwalebney postawie dla okazania się broniącą lub grożącą w oczach przyiaciół lub nieprzyiaciół, nie potrzebuie Francya, Mci Panowie, żadnych nowych natężeń, żadnych nadzwyczajnych ofiar. „

Projekt do uchwały.

Art. 1. Z popisu na rok 1811. oddanych będzie dla uzupełnienia woyska i do roz-

rządzenia Ministra woyny 120,000 ludzi
Art. 2. Ludzie ci wybrańemi bydź mają z Francuzow urodzonych od 1. Stycznia do ostatniego Grudnia 1791.

D. 7 Grudnia przybyła Amerykańska fregata *Elsex* do portu Orient z listami do rządu, i przywiozła między innymi wiadomość, że na mocy odezwy Prezydenta Stanow Amerykańskich uława zabraniająca handlu mieć znowu moc swoją ma względem Anglii, jeżeli to mocarstwo do 3 Lutego roku przyszłego nie odwoła gabinetowych swoich rozkaszow. Wyroki Berliński i Medyolański uważane są w teyże odezwie, iako zniesione.

Monitor zawiera następującą wiadomość: — „ Z wyspy Francuzkiej (Isle de France) nadeszły doniesienia pod d. 10 Października. Anglicy opanowali wysepkę de la Pafse; lecz w krótcie wypartemi stamtąd zostali. Utracili oni w tem miejscu 6 fregat, z których 3 zabrane, a 3 zatopione zostały. Kapitanowie liniiowych Francuzkich okretow *Duperre* i *Hamelin* i Kapitan Fregatowy *Bouvet* okryli się sławą w pamiętney tey potyczce i okazali, czego w czasie spodziewać się można po marynarce Francuzkiej. Dwa okręty wschodnio-indyjskiej Angielskiej kompanii, które miały na sobie 1200 woyska, ammunicyą i pieniądze, zabrane zostały. Cały 24ty liniowy pułk Angielski, z sztabem i chorągwiemi, tudzież Jenerałowie Angielscy, *Weatherhall* i *Abercromby* dostali się w niewolną woieną. Przy odeysciu okrętu, który te doniesienia przywiozł, znajdowało się na wyspie Francuzkiej 2300 Angielskich jeńcow. pomiędzy któremi liczono bardzo wiele officerow Angielskich różnych stopni, iako to pułkownikow, kapitanow, &c. Osada ta jest dostatecznie

w żywność opatrzoną i znajdując się w najlepszym stanie obrony. Przeszło 8000 ludzi stanęło pod bronią dla obrony tej wyspy. Fregatki francuskie: Astrea, Mancha, Minerwa, Bellona, Ifigenia i Nereid były uzbrojone i krążyły po morzu. „

Dnia 19. Grudnia.

Na posiedzeniu senatu d. 13 pod prezydencją Xcia Arcykanclerza państwa, zdał Hrabię Simonville w imieniu wyznaczony kommissy do roztrząśnienia projektu do uchwały, względem przyłączenia Holandyi, hanzeatyckich miast i Walizei do państwa, rapport następujący:

„ Mci Xze i Senatorowie! kommissya, do której odesłaliście projekt do uchwały względem przyłączenia do państwa Holandyi i miast hanzeatyckich, zleciła mi, a bym wam przedłożył powody, które wskazywają potrzebę przyjęcia nader ważnego środka. W czasie prac kommissyi wciśnięta nam się nadzwyczajna myśl, to jest nie mogliśmy się wydziwić, iak zdarzenia, które tak wiele rozmaitych okoliczności wskazywały, mogły być tak długo odwołane! — W rzeczy samej, Senatorowie, Batawia utraciła od tego czasu swoją niepodległość, której Fryderyk tak dzielnie bronił, gdy zwyciężkie nasze woyska wyrwały ją z potroynego ucisku skoalizowanych mocarstw; stała się niejako szalupą, którą wojenne okręty dwóch wielkich mocarstw Anglii i Francyi na przemiany za sobą ciągnęły. Lud tej, czyniąc dalsze porównanie, przechodził na nasze okręty; Brabanzya stała się naszą prowincją i Holandya została zdobytą. Od tego czasu nie było żadnego dnia, żeby przyłączenie tej do państwa Francuzkiego nie stawalo się dla niej dobrodziejstwem, powiedzieć nawet można niezaczowaniem dobrodziejstwem,

ponieważ Holandya nie byłaby wyławiona na tyle udręczeń, strat i nieszczęść. Zwyczaj i miłość własna są równie potężne u ludów, iak u prywatnych osób. Nędza okazują im zachodzące okoliczności odmiany ich upadek. Ludy i prywatne osoby odrzucają wewnętrzne przekonanie. Uprzedzenie oddala od nich nauki doświadczenia a koniec swoy czynią tylko przez liarama, których dokładają, sumniejszym. — Chorągwie nasze powiewały na całej ziemi Batawskiej. Stronnicy Anglii uciekli na okręty, które sromotnie nieprzyjaciółowi zaprzędali. Przyłączenie do Francyi, zjednoczenie Batawów z swoimi bracią w Belgii, powinno było być pierwszym ich życzeniem, najnagleszą potrzebą. Dług narodowy, który nie do szedł jeszcze był do tej wielkości, co później, łatwiej był mógł być spłacony; handel byłby do Francyi otworzony. Nieznośn ciężary uciskały przez 15 lat interesujące te okolice, i dia czego? Dla próżney chwaty posiadania niemieckiego rządu narodowego, iak gdyby naród mógł się ostać bez niepojętosci, bez woyska i sposobow obrony. Minęły już te czasy, kiedy kilku politykow upoważnili w niemianiu publicznem syllema wagi, przewagi gwarancyi i polityczney równowagi. Okazałe ułudzenia gabinetow drugiego rzędu! Nadzieje słabości, które znikają wszystkie przed ową potęgą, która oznacza trwałość i wzajemne stosunki pomiędzy państwami, to jest potrzeba. Następujące jedne po drugich rządy Hollenderskie nie były po tysiąc razy wyławione na wewnętrzne zaburzenia lub podbicia Anglii, gdyby potęga Francuzka nie była ich zawsze wspierała i broniła? A w ten czas, kiedy Anglią trzymając Francją za ogółconą z obrony,

ponieważ Cesarz zwyciężał nad Dunajem i myślał o pokoju, byłaż Hollandya w stanie odeprzeć flotę i pułki Angielskie, które przybyły dla ponowienia ucięmieżeń i sromoty Helderu? Zapewne nie! Są to tak jasne prawdy, iż żadnego nie potrzebu- ją dowodu lub przykładu. Hollandya była- by równie jak hanzeatyczne miasta wy- stawiona na niepewności, niebezpieczeń- stwa, rewolucye, ucięmieżenia wszelkiego rodzaju, gdyby Gieniusz, który rozrządza losami Europy nie był iey niezwyctęzoną swoją tarczą zasłaniał. Cesarz postanowił przez swoją mądrość połączyć ją z wielką familią, której jest naczelnikiem. Czy- niąc ten krok uległ podobno więcej prawu potrzeby, niżliby wierzyć można. Bo iże- li on nakazuje stawieć w teraźniejszych cza- sach, tedy wypadki, które się przed nim działy, nakazują zdarzeniom iego rzą- du. Nieprzerwane pasmo przyczyn i skut- ków stanowi historyą narodów i los ich na- czelników. Przeznaczeniem Napoleona by- ło panować i zwyciężać. Zwycięztwa do niego należy, a wojna do wieku, w któ- rym żyje. Pomiedzy wojnami dzieiow- naszych nie ma żadney, żeby zarżość An- glii nie była bezpośrednią przyczyną na- szych niespokoyności, nieszczęść, niebez- pieczeństw, tegosci, biow i zdobyczy. Pod- czas systemu lennego poróżniła Angliia nasze Książęta, przekupywała wazalów i pułoszyła nasze krainy. Przeczuwała, iż tron iey przeciwników stanie się kiedyś pierwszym tronem świata. Odparta do swoich wysp, szukała wszędzie mścicielow. Nie ma miasta w Francyi, we Włoszech, w Hiszpanii, w którymby od 300 lat za spra- wę Anglii nie walczoło. Podług iey mnie- szania dążyli nasi Królowie pod czas ob- leżenia Roszeli, zakładania portu Tułouskie-

go i oddaniu Kortryku do powszechney mo- narchii. Najsłabsze rządy nie potrafiły przyttumieć iey obwinień lub iey nienawiści zaspokoieć. W oczach iey lud Francuzki był zawsze jednakowym. Brakowało mu tylko pory i naczelnika, dla stania się zno- wu wielkim. Do projektów Anglii potrze- ba było zupełnego obalenia Francyi. Chcia- ła kiwawey rewolucyi, ponieważ iey rewo- lucye były okrutne, ponieważ pręgnęła, aby ten sam miecz trałit razem nasz prze- myśl, usławy, zwycięzców i zwyciężonych, lud i dynastya. Do tego dzieła zniszczenia cała Europa była powołana. Wszędzie odparta, wszędzie zagrożona, drżąc o sie- bie samą, trzymała Europa pochodnią, którą gabinet Angielski zapalił. Po 10 le- tnicy chwalebney dla Francyi walce, nadzwyczajny Gieniusz, który natura w swej wspaniałości wydała; zebrał zno- wu w įswe zwycięzkie ręce rozrzucone szczątki berła Karola Wielkiego. Zem- szczona została hańba Francyi. Zakreślone przez umiarkowanie i naturę granice są trofeami, które dla szczęścia iey ludów i dla spokoyności Europy wzniešoue zosta- ły. Cesarz proponuje pokoy. Próżne nadzie- ie wielkiej duszy! Potrzy razy słyszeć się zewsząd dąiegtos wojny; po trzy razy zwy- cięztwo prowadzi do zwycięztwa; pokoy za- wsze ofiarowany, zawsze dany, ucieka przed naszymi orłami nakoniec Europy. Przy takich wlrząšmieniach, których skutkow mądrość ludzka złagodzić nie zdoła, wzruszone są fundamenta mocarstw pierwszego rzędu; male kraie znikają; podpory Gotyckiey budowy Europy obalają się same przez sie- bie, nie mogąc bydź na nowo podług tego samego planu wystawione; i gdyby gieniusz, w porządku nie był szedł razem z gieniuszem wojny, tedy wiek 18ty. nie byłby, naltęp.

om swoim zolaławił pamiątki wojny, ale śmierć i anarchią. Jeżeli Bohater zwyciężkie swoje bezprawia, ogłosiła powszechnie go swojego wozu postrzeże ludy, które zgodne przyjęte zasady newalności, położywszy są przez dawne zwyczaje, nadaje im wier, za warunek: iż wolay okret stanowi wolnych Monarchow, wespółny interes i po ny ładunek. Anglia zdiawszy maskę o wierza im losy nowo utworzonych kraio- świadczyta w ow czas rządowi Hollender- których stacie się protektorem. Lecz tam skiemu? iż wolay okret nie stanowi wol- gdzie nadaremnie wszystkich kształtow rza nego ładunku. Od tego czasu nie znata du doświadczano; gdzie mała ie potrze- Anglia granic w swych przywłaszcczeniach. bnych materiałow, dla formowania mas, Potrzeba więc było czekać czasu, w któ- gdzie położenie miejscowe wytawia ludzi rym przez potężny odwet zwróconaby do i rzeczy na chciwość, napady lub podey- sprawiedliwosci zolała. Czas ten nad- ścięie odwiecznego nieprzyjaciela Francyi: szedt; wyroki Berliński i Medyolański są tam interes państwa nakazuje zdobyte owe odpowiadzia na sągabin etwe icy rozkazy. części przyłączyć do zwyciężkiego narodu. Cabinet Angielski podyktował ie Francyi. ażeby ie uratować od nieuchronnego upad- Europa przyjęta ie jako swoje prawo, i one ku. — Przy naratzenisch, które was za- jest tarcza wolności morza. Niechay An- trudniaia; potrzeba więc takie zalożyć pyta- glia wyrzeczcie się z swieściekosci; wieczny przywróci prawa Neutralnych; nie prze- nie: Czyli Hollandya i Hanzeatyckie mia- itaie tego żadać sprawiedliwość. Gdyby usłuchana była trad i pro, ożycy amark- sta? gdy nie mogą się same przez siebie u- kowania, ilez, byłaby smutny wyjad- trzymać, nalezed powinny do Anglii lub do kow odwoznał Francya nie byłaby uę zb- Franeyi? Trzecia kolej byłaby tu nie w gacna zbrojowaliami Hollandyi; Emsa, Wezera i Elba nie płynęłyby pod naszym panowaniem, i nie widzielibysiny pier- wszy oyczyzny Gallow ob i ey wodami, które przez wewnetrzną że, luę potaczone są z morzami, które na nie i ry znaie.

Gdzież w zore granice państw ensta i bydz mogą? Anglia ni chay odpowic Za stanownowcy sie nad pr cesetós. q. zobaczy z niey przyszłość. Francya i Napoleon ne odmieniaią sie.

Kommissya proponuje wam iednomy- słnością przyjęcie projektu do uchwały, ktoryscie icy roztrząszyć zlecił.

Potem Hrabia Bougainville zdał rap- port wimieniu kommissyi wyznaczoney do roztrząśnienia projektu względem wy- brania 10,000 popisowych do młynarki, a Hrabia Lacepede względem wybrania 120,000 popisowych do lądowego, woy- ską.

Wszystkie te projekta po krotkim na- radzeniu iednomyślnością przyjęte zolały, i senat uchwalil ad es do Cesarza (który dla szczipłości miejsca do przyszley ga- zety odkładamy.)

om swoim zolaławił pamiątki wojny, ale śmierć i anarchią. Jeżeli Bohater zwyciężkie swoje bezprawia, ogłosiła powszechnie go swojego wozu postrzeże ludy, które zgodne przyjęte zasady newalności, położywszy są przez dawne zwyczaje, nadaje im wier, za warunek: iż wolay okret stanowi wolnych Monarchow, wespółny interes i po ny ładunek. Anglia zdiawszy maskę o wierza im losy nowo utworzonych kraio- świadczyta w ow czas rządowi Hollender- których stacie się protektorem. Lecz tam skiemu? iż wolay okret nie stanowi wol- gdzie nadaremnie wszystkich kształtow rza nego ładunku. Od tego czasu nie znata du doświadczano; gdzie mała ie potrze- Anglia granic w swych przywłaszcczeniach. bnych materiałow, dla formowania mas, Potrzeba więc było czekać czasu, w któ- gdzie położenie miejscowe wytawia ludzi rym przez potężny odwet zwróconaby do sprawiedliwosci zolała. Czas ten nad- szedt; wyroki Berliński i Medyolański są tam interes państwa nakazuje zdobyte owe odpowiadzia na sągabin etwe icy rozkazy. części przyłączyć do zwyciężkiego narodu. Cabinet Angielski podyktował ie Francyi. ażeby ie uratować od nieuchronnego upad- Europa przyjęta ie jako swoje prawo, i one ku. — Przy naratzenisch, które was za- jest tarcza wolności morza. Niechay An- trudniaia; potrzeba więc takie zalożyć pyta- glia wyrzeczcie się z swieściekosci; wieczny przywróci prawa Neutralnych; nie prze- nie: Czyli Hollandya i Hanzeatyckie mia- itaie tego żadać sprawiedliwość. Gdyby usłuchana była trad i pro, ożycy amark- sta? gdy nie mogą się same przez siebie u- kowania, ilez, byłaby smutny wyjad- trzymać, nalezed powinny do Anglii lub do kow odwoznał Francya nie byłaby uę zb- Franeyi? Trzecia kolej byłaby tu nie w gacna zbrojowaliami Hollandyi; Emsa, Wezera i Elba nie płynęłyby pod naszym panowaniem, i nie widzielibysiny pier- wszy oyczyzny Gallow ob i ey wodami, które przez wewnetrzną że, luę potaczone są z morzami, które na nie i ry znaie.

Gdzież w zore granice państw ensta i bydz mogą? Anglia ni chay odpowic Za stanownowcy sie nad pr cesetós. q. zobaczy z niey przyszłość. Francya i Napoleon ne odmieniaią sie.

Kommissya proponuje wam iednomy- słnością przyjęcie projektu do uchwały, ktoryscie icy roztrząszyć zlecił.

Potem Hrabia Bougainville zdał rap- port wimieniu kommissyi wyznaczoney do roztrząśnienia projektu względem wy- brania 10,000 popisowych do młynarki, a Hrabia Lacepede względem wybrania 120,000 popisowych do lądowego, woy- ską.

Wszystkie te projekta po krotkim na- radzeniu iednomyślnością przyjęte zolały, i senat uchwalil ad es do Cesarza (który dla szczipłości miejsca do przyszley ga- zety odkładamy.)

D O D A T E K.

D O N^{ro} 2.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

Z KRAKOWA DNIA 6. STYCZNIA 1811 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Londynu d. 13. Grudnia.

(Przez Francuz.)

Jedna z gazet tutejszych zawiera co następuje.

W pierwszych politycznych schadz-
kach jest mowa o następujących osobach,
które w przypadku ustanowienia rejencji,
składać mają nowe ministerjum:

Pierwszym lordem skarbu, Lord Holland.

Lordem kanclerzem, P. Artur Pigot.

Prezydentem rady, Xże Bedford.

Trzema sekretarzami stanu, Lord Grenville,

Hrabia Grey i P. Ponsonby.

Kanclerzem skarbu, P. Huskison.

Pierwszym lordem admiralicyi, Hrabia St.

Vincent.

Generałem Artyleryi, Hrabia Moira.

Podskarbiem marynarki, P. Sheridan.

W. Podkomorzyn, Marg. Hertford.

W. Koniuszym, Xże Northumberland.

Taynym pieczętarzem, Hrabia Spencer.

Lordem namiesnikiem w Irlandyi, Hrabia

Darnley.

Kanclerzem Irlandyi, P. Adam.

Mi. rzem garderoby, Lord Dundas.

Jeneralnym prokuratorem, P. Garrow, &c

Przysyła do Portsmouthu Amerykański
okręt przywiózł z Lizbony doniesienia,
które później ze są o 3 dni od tych, które
okręt Jasper przywiózł. Zdać się, iż w sta-

nowisku wojska Mafseny nie zaszła za-
dna ważna odmiana, oprócz, iż tylna jego
straż cofnęła się cokolwiek daley za rze-
kę Zezeze ku Punhete i tam obrała sobie
stanowisko.

Dwa zdarzenia (wyraża Morning
Chronicle) doszły w tym tygodniu do na-
szej wiadomości. Szwecya wydała Au-
glii wojnę i własność Angielską skonfisko-
wała, i Mafseną odmienił swoje stanowi-
sko nad Tagiem. Z powodu pierwszego z
tych zdarzeń musiał rząd nasz wydać o-
dezwę i rozkaz zatrzymania wszystkich o-
krętów Szwedzkich, które znajdują się w
naszych portach. Wiele osób mniema z
drugiej strony, iż poruszenia Mafseny
wyciągaia z naszej strony postania spie-
szych posł kow Lordowi Wellington. Lecz
gdzież jest teraz władza, która mogłaby
wypowiedzieć wojnę, wydać odezwę i
nakazać przytrzymanie okrętów? Pier-
wszy raz odplynęły z naszych portow nie
naruszone okręty nieprzyziaciela.

Sobotnia gazeta dworska napelniona
jest samemi nieszczęściami, które pocho-
dzą z przerwania handlu; 37 bankructw
wystawia kupcom smutny obraz. Z wszy-
łkich ministrów, którzy znajdowali się
na czele interesow kraju, który niegdyś
był szczęśliwym i kwitnącym, był pier-

wszy William Pitt, który umiał wojnę podciągnąć pod rachunki kupieckie i zrobić ją pożądaną. Przychylność kupców do jego sylwetatu dochodziła do szaleństwa; iakoż zbierają teraz owoce jego polityki.

Rząd zjednoczonych Stanów Ameryki wysłał dwie wyprawy wodą i lądem. Pierwsza popłynęła około przylądka Horn przez morze spokojne na rzekę Kolumbia. Druga poszła nadbrzeżem Missoury i starac się będzie przydłuższą drogą dostać się także do powyższej rzeki.

Flota nasza przed Tulonem składa się teraz pod Admiralem Cotton z 13 liniowych okrętów, procz fregat, a w Palermo i innych Sycylijskich portach z 7 liniowych okrętów procz fregat. Nieprzyjacielska flota w Tulonie składa się z 12 liniowych okrętów i 8 fregat, wszystkie w gotowości do wyjścia pod żagle. Znajdują się oprócz tego w Tulonie 2 liniowe Rosyjskie okręty i 4 liniowe okręty na warsztatach. Admirał Allemand dowodzi naczelnie siłą morską w Tulonie. Officer ten ma stawę dobrego marynarza, i każe często wypływać okrętom do pewney wysokości, przez co musimy się mieć na ustawicznej baczności. Dwa przewozowe statki z amunicją i artyleryą, które opasały nasze fregaty, zostały oswobodzone przez Kontraadmirala Baudin, który na okręcie Majestueux o 132 działach i częścią floty z Tulonu wypłynął. Fregaty nasze cofnąć się musiały.

Główna kwatera Angielska znajduje się ciągle w Kartaxo. Obawiano się, aby świątne wojska do okolic Punhete nie były przeznaczone do uderzenia na Abrantes; lecz do tego czasu nie odebrano w Liz-

bonie żadnego doniesienia, któreby tę obawę ztwierdzało.

Niemal powiedziecby można, iż działania tey kampanii zawieszono są do 2 miesięcy. Mafsen a zajął bez żadney przeszkody stanowisko, które Lord Wellington uważa za niepodobne do wzięcia. Czekać w nim będzie, poki mocny mroz nie ułatwi mu przybycia jego artyleryi i polikow. Na ow czas rozpocznie się kampania w Lutym; lecz z tak powiększonymi siłami z strony nieprzyjaciela, iż nie można mieć nadziei obronienia Lizbony, a tem bardziej Portugalii. Wyniosłość narodowa cierpieć dużo musi, widząc krew walecznych swoich żołnierzy przelewana i skarby królowe trwonione w wyprawach niedorzecznych. Nie ma większego szaleństwa, jak chcieć lud Angielski zrobić zdobywcą na lądzie, i walczyć przeciw wojskowej siły Francuskiej. Widoczną jest rzecz, iż Mafsen nie śmiał atakować Angielskich linii przy Torres Vedras; a zatem nie dopiął tak prędko, iak sobie pochlebiał swojego celu. Dotąd idzie wszystko dobrze; lecz nie można jeszcze powiedzieć, ażeby na koniec nie dopiął swego celu, bo nie będąc w stanie przewyciężyć w tey chwili Angielskich linii, cofnął się tymczasowo z mniej korzystnego do lepszego stanowiska.

Przybyły z Brazylii pocztowy statek przywiózł wiadomość, iż Admirał de Courrey po odebraniu listów od rzeki Plata zaraz tam na okręcie Foudroyant popłynął i wszystkie wojenne okręty płynąć za nim mają. Powodem do tego bydz mają mocno poruszenia zachodzące w Buenos Ayres i pobliskich prowincyach.

Podług doniesień lekarzów do 13 b. m

'Król znajduje się zawsze w jednakowym stanie zdrowia.

Z *Hermansladta* d. 12 *Grudnia*.

Lubo Porta poniosła w tego roczney kampanii znaczne straty i zdaje się nakłaniać do pokoju, czynione jednak są w całym państwie Tureckim największe uzbrajania; wszyscy ciekawi są co te znaczyć mają, czyli zacznie się nowa kampania lub na tę się wojna zakończy.

Podług listów z Konstantynopola postęgują coraz przyjaźniejszy postępowanie Porty względem Francyi, a Anglicy dbawiają się, aby swojego wpływu nie utracili. W. Sultan przeniósł się z letniego pałacu do stolicy; odrzucił on wszystkie uciążliwe warunki od Róśsyi do pokoju podane. — Flota Turecka nie wyszła jeszcze

na morze. — W Egipcie powodzi się orężowi Tureckiemu przeciw zbuntowanym Bedom.

W stanowiskach wojsk Tureckich i Róśsyjskich nie zaszła dotąd żadna odmiana. Widyn jest przez Róśyanów opasany. W. Wezyr stoi przy Szumli i otrzymał nie dawno około 40,000 nowego wojska w postaci. W Adryanopolu pomnażają magazyny żywności. Wojsko Tureckie liczące około Widynu, zmocnione 12,000 ludzi zostało.

Z *Wiednia* d. 29. *Grudnia*.

Kurs Bankocetli jest dziś: Za 100 złr w konwencyney monecie 810 złr. Bankocetlami. Czerwony złoty Cesarski 37 złr. 30 kr., a Hollenderski 38 złr. 30 kr. Bankocetlami.

DOŃESIENIA.

W Xiegarni Jana Maja w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrem 507 znajduje się świeżo wyszłe z druku dzieło pod tytułem: *Porządek Fizyczno-Moralny, czyli Nauka o należytosciach i powinnościach człowieka, wydobytych z praw wiecznych, nieodmiennych i koniecznych Przyrodzenia.* — przez H. K. Tom pierwszy kosztuje zł. pol. 6. Tom zaś drugi w ciągu roku terazniejszego wyjdzie z pod prasy drukarskiej.

Z strony Intendentury dóbr i lasów Narodowych Departamentu Krakowskiego wiadomo się czyni, iż w skutek Reskryptu JW. Radcy Stanu, Jeneralnego dóbr i lasów Narodowych Dyrektora z dnia 26 Listopada 1810 Nr. 671 będzie więcej dającym zadzierżawione małe polowanie, na lat 3 lub 6, jeżeliby sobie dzierżawiaczy tego życzył, do czego oznacza się termin licytacji w Jaworznie, Słomnikach, i Smardzowicach pod Oycowem dnia dwudziestego Stycznia r. b. Warunki kontraktu przed zaczęciem licytacji w urzędzie Naddzierżawcy respective każdej z powyższych Ekonomij oznajmione zostaną. Wszyscy przeto chęć licytowania mający wzywają się, aby na wyznaczony wyżej dzień o godzinie 9tej z rana znajdować się raczyli.

W Krakowie dnia 3go Stycznia 1811 roku.

W oddaleniu się W. Intendenta na lustracyą dóbr.

Bogusławski, Sekretarz.

Sędzia Delegowany i Kommissarz do malsy po niegdy W.X. Karolu Lochmanie, której podzielenie po między Donataryuszów i Legataryuszów ma sobie poruczone, gdy na terminie 20 Listopada r. b. Ur. Łabajewski zastępca Alseforsa prawnego bywszego Fiskusa miejsce oznaczający stanął i odroczenia takowego terminu do dnia 15 Stycznia r. p. 1811 zadał końcem informowania się o tej sprawie i tłómaczenia aktów w Niemieckim języku, Kommissarz delegowany za poprzedzającą rezolucyą od Wysockiego Trybunału na takowe odroczenie zezwolił i aktów komunikował z tym dodatkiem, iż żadna dalsza dylacya pozwolona nie będzie, zatem wszystkich interesujących tak Donataryuszów Legataryuszów, iako i Kredytorów do tej malsy pretensyą

mających niniejszym uwiadomia, aby w oznaczonym dniu 15 Stycznia r. p. stawili się i w sesyji Audyencyonalny prawa swoje popierali.

Dan w Krakowie dnia 8 Grudnia 1810 roku.

Marc n Zalasowski, Sedzia Trib Cywil.

I. Inst. Depar. Krakowskiego

Ponieważ Ur. Ignacy Kuliński piekarz i Obywatel Krakowski, prozbę do JW. Prezesa T. C. P. J. D. K. o rozwód z żoną swą P. Jadwigą z Gilewiczow Kulińską podał i rezolucyą dozwalającą zapozwania teyże stosownie do artykułu 108 Kodexu Napoleona zyskał, że zaś podług zeznania tegoż Ur. Kulińskiego wspomniona Jadwiga Kulińska drugi rok go już odeszła i wcale o niej gdzie się za tydzie nie wie, podał sany przeto przez ninieysze Obwieszczenie też P. Jadwigę z Gilewiczow Kulińską do stawienia się przed JW. Prezesa T. C. P. J. D. K. na dzień 7 Marca 1811 roku o godzinie 4tej po południu ninieyszymi przywołuje i kopią za nie W. Barstchowi Zastępcy W. Intedenta Magistratu Krakowskiego oddaną w Dzienniku Krakowski m umieszczą. Działo się w Krakowie dnia dwudziestego siódmego Grudnia tysiącznego ośmsetnego dziesiątego roku.

Na mocy rezolucyi Wysokiego Trybunału Cywilnego Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego na prozbę Ur. Ignacego Kulińskiego piekarza i Obywatela Krakowskiego w Krakowie na ulicy Rogackiey pod liczbą 413 zamieszkałego do liczby 1685 dnia 26 Listopada r. b. zapadley.

Ja Jan Kanty Kowalski, Burgrabia Trybunału Cyw. Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego, wezwany na ten Urząd od Jaśnie Wielmożnego Ministra Sprawiedliwości ddo Warszawa 1go Sierpnia roku bieżącego, na ulicy Golebiey w Krakowie pod liczbą dwieście osiemdziesiąt dwa w kamienicy własney zamieszkały, w Imieniu Prawa i Panującego zapozwałem i nakazałem P. Jadwidzę z Gilewiczow Kulińskiey u Męża swego Ignacego Kulińskiego zamieszkałey, ażeby się na audyencyą prez. w Trybunale Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego na Grodzkiej ulicy pod liczbą sto sześć posiedzenia swe odbywajacezo dnia siódmego Marca tysiącznego ośmsetnego jedynastego roku o godzinie czwartey po południu w Sprawie rozwodowey z mężem swym wzwyż wyrażonym Ur. Ignacym Kulińskim koncem pojednania niezawodnie stawila; w przypadku zaś nie stawienia się, sprawa ta, iak Prawo chce zaocznie przeciw niej popierana bedzie. — Którey nie zstawszy w zamieszkanu męża wzwyż wyrażonego kopia ninieyszego zapozwu dla niej W. Bartschowi Zastępcy W. Intendenta Magistratu Krakowskiego dnia dwudziestego ogo miesiąca i roku bieżącego o godzinie dziewiątey ranney w tegoż Biorze oddałem. — Likwidacya kosztow — Akt Zł. Pol: 3. Konia gr. 15. Doręczenia dwa Zł. 1. Od umieszczenia w dzienniku Zł. 18. Za Stępel Zł. 2 gr. 8. Summa Zł. Pol: 24 gr. 23

J. Kanty Kowalski Burgrabia, T. C. P. J. D. R.

Sad Kryminalny Departament w Lubelskiego i Siedleckiego, wzywa ninieyszym P. Stanisława Gralewskiego mianow n go Dekretem JW. Ministra Sprawiedliwości Kanceliastą przy Wydziale Policyi popraw czey w Zamoysciu, ażeby w celu pełnienia obowiazkow Urzędu swego na mieysce urzędowania, to jest do Zamoyscia na dzień 1 Stycznia niemylnie stawil się, inaczej na uc ybionym terminie wyznaczonym, Urząd po nim za wakujący uznany, i inny kan yda na to mieysce JW. Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia przedstawiony bedzie. W Lublinie d. 2 Listopada 1810.

Pot cz. Swidziński Sekr.

Nizey wvrażony, będąc Patentem Nawiastniejszego Fryderyka Augusta Króla Saskiego, Xcia Warszawskiego &c. &c. — de dato 16 Mca Czerwca 1810 roku w Warszawie. Geometrą Rządowym przysięgłym w całym Xstwie Warszawskim najlaskawiey mianowanym (z zapewnieniem, iż wszelkie czyny z nauki miernictwa wypływajace, bądź publiczne, bądź Sądowe lub prywatne, przez nizey wyrażonego zdziałane, zupełna i wszedzie wiare mają) i na ten urząd przed JW. Prefektem Departamentu Krakowskiego przysięge wykonawszy. — Ma honor uwiadomić wszystkie osoby bądź z czynności sądowych, publicznych lub prywatnych interesowane, iż wszelkie pisma i listy dojdą go pod adresem w Krakowie na ulicy Stolarskiej sub No 66. W Krakowie dnia 21 Grudnia 1810.

Antoni Zebrowski, Geomtra całego Xiektwa Warszawskiego przysięgły.